

צז:

עין משפט
נר מצוה

בזו א מ"י פכ"ט מהל' שבת
הלכה יז סמג עשין כז
טוש"ע א"ח סי' ערב סעיף
:3

פח ב מ"י פ"ז מהל' ו
 איסורי מזבח הל' ו
 ופכ"ט מהל' שבת הל' יד
 סמג לאוין שיט ועשין כו
 טוש"ע א"ח סי' ערב סעיף
 ג:

הפסוק ג' מ"א פ"ו מהל' איסורי מזבח הל"ט ופכ"ט מהל' שבת הלכה יד סמג שם טו"ע שם כל הסי':

הלכה יד יז וסמג שם טוש"ע
א"ח קי' ערב סעוף ה':
הל' יד טוש"ע שם סעוף
א:

שבת הלכה טו טוש"ע
שם סעי' ז וסי' רד סעיף ה:
בג ט י מ"י שם הל' יד
טוש"ע שם ס' ערב
סעיף א:

גד ב' טוֹש"ע שם ס"ד:
בה ל' מ"י פ"ח מהל'
מכירה הלכה יד:
בו מ ב מ"י פ"ז שם הל' ג
סמג שם טוֹש"ע ח"מ
ס' רל סעיף ה:

רבינו גרשום

[illegible]

סינינו ונשאר הארץ למעלה
מן המסבטת אפי' חר
האור למעט וזו ארץ מברכין
מן מנסכין חזאיל ונתגלה
לפחות: חמר קוורציני מאד
ראוי לנסך ולקוורציני
זלזל: אמר ליה אל תירא
יין כי יתארם. מרדכייה
קורין לין ארזים משי
הדגה חזי והאי חזירין
אלו: (ומכר לו) מבר
זו קנקים כשורן. מכר
קנקים: עשר מיתות
למלאת. חמר כשורן
אשר יתארם: (ומלחכת)
האור עשירי: האור עשירי
ומלחכת: האור עשירי

(א) 5" אחמי אינו רשאי לקדש עליו. (ב) אולי 5" דקוי"ל כר' נחמיה דלכא למתא משום גילוי.

מוֹדִים חֲכָמִים לִרְאֵי כְבוֹד שֶׁל בְּרַבָּה וכו'. קָאֵי אֵלֵּא דַּתְנָן צִפְרִין
שְׁלֹשָׁה שָׁאֲלוּ (בִּרְסֵט 97 ע') אִין מַנְרִכִין עַל הָיִין עַד שִׁיתָן
לְתוֹכוֹ מִיִּם דְּבָרִי ר"א וְעֵלֵּא קָאֲמַר ר' יוֹסִי בִר' חִינְיָה בְּגַמ' דִּכְבוֹס שֶׁל
צִבְרֵה מוֹדִים מִשְׁעָמָא מִפְּרֵשׁ הַמֶּשׁ מִשּׁוּם מִלּוֹה מִן הַמּוֹבָחַר: **עַד** שִׁיתָן
לְתוֹכֵהוּ מוֹדִים. הֵשֶׁה לְדָמָא צִפְרִין שְׁלֹשָׁה

שִׁאֲכֵלוּ (בְּכִרְתּוֹ דָּף נ"א). עֶשְׂרֵה דְּבָרִים
וְאֵלֵאמְרוּ בְּכּוּם שֶׁל בִּרְכָה שְׂמִיעָה חַי
מִלָּא כו' אֵלֵמָּא מִשְׁמַע דְּכוּם שֶׁל בִּרְכָה
לְרִצִּיךְ שִׁיחָא חַי וְלֹא מִזּוּג וּמִפְּרָשִׁים
וְלִדְלִי כִּרְנוּנָא דְחַי קִלָּי אִכּוּם שִׁיחָא
שֶׁלֹּם וְלֹא שְׂדוּר דְּשִׁיחָא מִיחָא כִּלְי
לְדִאֲמַר (בְּרִכְתּוֹ דָּף נ"ד). שְׂמִיעָתָא וְזוּ מִיחָתָא
וְכוּן מִשְׁמַע קִלָּת דְּכָל י" דְּבָרִים הֵן
בְּכּוּם וְלֹא בִּינן וְרַשִׁי פִּירֵשׁ בְּכִרְכּוֹת
דְּחַי דִּקְאֲמַר הֵיכִינּוּ שְׂמִיעָתָא יִין חַי בְּכּוּם
שֶׁמִּבְּרִכָּה עֲלֵיו וְאִחֲ"כ מִחוּזָן צוּ מִיס
לְאִפּוּקִי שֶׁלֹּא יִמְזוּגוּ בְּכּוּם זֶה וַיִּבְרַךְ
בְּכּוּם אַחֵר וּרִ"ת מִפְּרָשׁ דְּחַי דִּפְתַּס
הֵיכִינּוּ מִזּוּג וְלֹא מִזּוּג דִּהֲ"ג מִוּקִי בְּכִרְכָּה
כֵּן סוּרֵר (מִגְדֵּהֲדִין דָּף ע' ז: וְס) הָא
דִּקְאֲמַר רַב אִינוּ חִיב עַד שִׁאֲכֵל בִּשָּׂר
וַיִּשְׁתֵּה יִין חַי בְּמִזּוּג וְלֹא מִזּוּג^א וְהָא
דְּמִשְׁמַע בְּהַמְוִלָּא יִין (שְׂמַת דָּף ע' ז: וְס)
שֶׁמִּחוּזָן אֲחִוּוּ עַד רִבְעִית דִּקְאֲמַר
כּוּם שֶׁל בִּרְכָה רִצִּיךְ שִׁיחָא צוּ רִבְעִית
רִבְעִית דְּחַי יִמְזוּגוּ וַיַּעֲמִיד עַל
רִבְעִית אֲחִוּר רִ"ת דְּבִכְרַת הָאֲרָץ
וּמוֹסִיף צוּ מִיס דְּלִאֲמַר בְּפִרְק שְׁלֵשָׁה
שִׁאֲכֵלוּ (בְּכִרְתּוֹ דָּף נ"א. וְס) וּמוֹסִיפִין
בְּכִרְכַּת הָאֲרָץ^ב וְלֹא כְמוֹ שֶׁפִּי' שֶׁ רַשִׁי^ג
דְּמוֹסִיפִין יִין: **חֲמַר** חִזְרִיין מְהוּ.
פִּירֵשׁ רִ"ש דְּחִזְרִיין הֵיכִינּוּ בִּזְרֵק וְלֹא
שְׂמִיעָה לִיחָה בְּרִיחָא דְלַעֲלִי דִקְתַּנִּי
בִּזְרֵק לֹא יֵצִיא וְאִם הֵצִיא כִּשֶׁר וְלִרְיִי
נִרְחָא דְּשִׁפִּיר שְׂמִיעָה לִיחָה וְחִזְרִיין
גִּירְבוּ מִזְבִּיחַ דְּחִזְרִיין לָבֵן יוֹתֵר מִמֶּלֶךְ
אֲכֵל בִּזְרֵק אִינוּ אֵלֵל מִנְהִיךְ וּמִתְלָן
קִלָּת דְּוִמָּה קִלָּת לְאִדְמוּמִית וְלִכָּן אִם

היה כשר: **ואם** ידוע שיינו מחמיצין חייב באחריותו. וקשה לומר
לדמור אצ"י באחריו נשך (ב"מ דף סד.) שרי ליה לאיניס למימין וזו
לחצבריה אחצית זין ולמימר הכי אי יקרא אי וולא ברשותי ואי תקפה
בשמות והשתא מאי קמ"ל אצ"י מתני' היא הכא אם ידוע שיינו
מחמיצין חייב באחריותו אע"ג דאי יוקרא אי וולא ברשותיה ללוקח
הוא וכן בקנקיס דמוכר אע"פ שפדע שיינו מחמיצין ועוד דפריך
לליה התם האי קרוב לשכר ורחוק להפסד הוא תקשי ליה אמתיה
דהכא וליכא למימר דש חילוק בין תקפה להחמיצ דהכא דהא אמר
בבבבבבבב (דף ה:) רב הונא תקיפו ליה ד' מאה דני דחמרא איקר חלא
ואוצין בדמי חמרא אלמא דהכל אחד ועוד קשה לרי' דמה רבית
שיין שם הא אי תקפה הו' מקח טעות דליגלאי מילתא שלא היה
סופו להתקיים וי"ל דאצ"י אשמעין דאפילו בחמרא דידעין ציה
שראו להתקיים אפילו הכי מקבל עליה מוכר אי תקף מחמת דמי
דבר מחמת חוס או מחמת טלטול או מחמת דשני בצרא ולהכי שמו
לרבית אכל הכא לא מייירי בצראי להתקיים ולכן מתחלה נשעת
מכירה לא היה מקחו מהק דכשהמנין לבסוף איגלאי מילתא והוכיח
סופו על תחלתו שלא היה ראוי להתקיים ולא מיחוי כרבית כללי:)

פסוקל כרצי נחמיה דאמר ארסנאש קף ועומד במקומו ויש לו חולה כתיב. אלמא לא דבר מגונה אסור לקרנן: **חמר חיוורין מ** עיני דהיינו יין בורק תמיא לעיל לא יציא ארס: **הביא שער וצבר** ומאל. אלמא אין אדום קודם לנקסין דשכר כתיב דהו: **מנא פישטורא** אפי' אהמ לא מקבל אלא נאות כשאר קדירות שבשרון ומגופוריו בזהו קאמ אלא שאין מתקיימין זמן מרובה כשלמין והואיל ולא נבשלן מיאי גפרית ועומן בזה האור ומלתתן האור עם אורו ופריחיה **ועל כן כבולן מחזיר את השאר ונוטל את הדמים ממנו**. ובריימא מלאתא ב דהמות עלן א' קוסקוט ופוטקוט ויחזיר אלא העשר הגיעויה לייבא לא **היה עש** ד' טעמא דטריחא לא שייך הבל: **מתני' אינו חייב** בכל שנה הרי זה מקח טעות דמקוה לא בגמרא [מ]. כדאמר ליה לג' ולא איבעי ליה לשהוי דהא אפי' אי רוצא לשהוי זכני אין הולכ

א.י. (ב) אולי ש"ל דקיי"ל כר' נחמיה דליבא למיחש משום גילוי.

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

הכי גרסינן ואמר רבא סוחט אדם כו'. כלומר ואם תעלה על דמקן
לניסוך קידוש ולנימור לכתחלה אין מקדשין עליו האמר
רבא סוחט אדם כו' אלמא דמקדשין עליו לכתחלה: מפני: של כחית:
ומושאיה. סמוך לשמרים כדתן בזמנחות כפ' כל הקרבנות [פסוק] אינו מביא

מפיה מפני הקמחין ולא משולש
מפני השמרים: **יושי**. שחור: **בורק**.
לכן ורע הוא. כמו ברכ ברכאי (וימא)
דף כח:). **הלפטון**. יין מתוק וחלש
מאל: **של מרסק**. כלומר סמס יין
של מרתף שלל נבדק. ומשום דלאכא
חציות קוססות דמתנן במתני' (נפלי נגן)
קאמר' דלל יציא ומיהו אס הביא
כשר ורוע'ג דלאמר' בסמוך דין קוסס
פסול לנכסים הימ בודלי אבל ההכא
מי יימר דהוא קוסס: **למוקיס**.
פרכלי ענבים יבשים ועשה מהן יין:
יין **קוסס**. הוא יין הנמכר בחנות
ופסול הוא דלל היו שגר ולא ראוי
להיות שגר כיון מגתו דסופו מיהא
להיות שגר: **מווג**. אינו בכלל שגר.
ובספרי' דריש הכי ונסכו רביעית
ההין חי אלה מנסך ולא המווג:
ויון **מגולה**. ואיכא למישש שמאל
שמה הימנו נחש: או של **שמרים**.
תמד: ושיתו **רע**. מוסרה אבל יש
בו טעם יין: **למעוטי מאי**. מהני
פסולין דלך ברייתא אלא רב
למעוטי אילימא למעוטי יין קוסס
אלא למימר דאין אומר עליו קידוש
היום הא בורא פרי הגפן מצרכין
ואמאי הא פלוגמא דר' יוחנן וריב"ל
היא לעיל (דף נז:). דלר' יוחנן חמרא
הוא ואפי' לענין קידוש שפיר דמי
דכיון דלגבי תרומה חשיב ליה יין
הוא הדין לגבי קידוש דלל שגא
קידוש מבורא פרי הגפן אלל לענין
מיאוס דלקמן משום הקריצהו נא
לפתק ולר' יהושע בן לוי חלא הוא

ואפי' בורא פרי הגפן אין מצרכין כדאמרן לעיל ואי ס"ל כר' יוחנן הכי ה"ל למימר מצרכין עליו בורא פרי הגפן ואנא אמינא דהוא הדין לקדוש ואי כרבי יהושע בן לוי ס"ל הכי ה"ל למימר אין מצרכין עליו אלא שהכל: עליוי עלייה. קידוש: מודים אדמייס לר"א. פלגינא בניסוק ומכשרי ממוס. כל גרסא צעייז נא ידענא פלוגמתייהו היכא? עד שסין מוס. ללא חשדי לשמיה חי אכלא ממוס. ובינינוט שלהן מיירי דדברו על חד מלתא מיא: סכנה הוא. ואפילו בלא קידוש אסור לשמות: ואי למעוטי סמך של שמרים פלוגא דרבנן ואחרים. וקיימא לן כרבנן דאפי' בורא פרי הגפן לא מצרכין: אלא למעוטי שריחו רע ומשום הקריביו נא לפתח. משום מילוח. ומיהו כפה"ג מצרכים עליו דריחיה חמרא וטעמיה חמרא אלא שהקריח קמא משום דמונח כבלי מאוס והכי קאמר דב אין אומר קידוש היום אלא על היין נקי והגין שראוי לנסך מתמת נקיותו ע"ג המוצח ולא אחא רב למעוטי דהאי כלל שאר יינות שאין מנסכין ע"ג המוצח כגון יין קוסס ומוזג אלא הנהי יינות שמונח שמוסין פוסלין לקדוש משום הקריביו נא לפתח דפסולין נמי למעוטי משום האי טעמא גופיה: לעולם למעוטי מוגלה. דקראי לן סכנה הוא: כגון דעצריה במסננת. דמותר לשמיה ואינטרין למימר לקידוש

ונה כסיונו במסכת סוכה בשילהי פרק רביעי: **הקריבונו נא**.
 *לנסכים. ויש מפרשים לקרדוש ולא נהירא: **המר חיוורין**. נראה
 (ללא שמי: ליה) אל עשר יין. לשמותו: **רי יאסדס**. שמשכר יותר
 אמרן (ללא שמי: עשר נק) אינן שבויות ורעות ממם דל"כ.
 וגפריית והגפריית קוטם את השכר ומחזירו קטם ויכולין להשמות
 שבוירן לגמרי מקבל עליו י' נק'. ופירוש כחוד בספרים: כשא
 דאחא מבושלות והן נאות: הכי גרסינן בפירוש רבינו חננאל **תנא ישר**
 קפחא (פ"ה ה"ב) יש ללמוד דבספרים שלהם כחודה. ולפינן מיה לדון כן
 ר' ערובי ערובי כלבגי טופסא (ללא גז). וליכא למימר נמי אפירי
 וכו' באחריותו דבשעת מכירה יין הוה: ואם ידוע שינו מחמיץ.
 הוה דאי לא א"ל למקפה להם יחמיץ באחריותו הרי היה יכול לשמותו
 נממון אחר הרוב וכל שכן השתא דפלגא לשמייה ופלגא לשהייה:
 מבוסס

יירש המורה דאינהו לא סבור להו כמתני':

מסורת הש"ס

(א) נִסְאָה בִּרְדָּה שְׂהוּא קִשָּׁה
וְיִרְדָּה אֶת לֵב הַגּוֹף עִירֹן וְכֵן
יִסְרֹף שְׂהוּא אֶלְמָנוֹת מִרְשָׁה יִמְרוּ וְיִכְנֹן
(ב) צִבְרוֹת (ג) מִנְחֹת (פ, א) צִבְרוֹת
(ד) סוֹסֵה (ז, א) [צ, א] קִטְרוּ
(ה) הִגִּיהָ (ו) פִּתְחָהּ מִן [ז, א] הִגִּיהָ
(ז) בְּנִיבְרוֹת פִּי שְׁלֹשׁ שֶׁאֵלֶּנּוּ לֵב
:: אִימָה אֶת דֶּרֶךְ יוֹסֵי בֶרֶךְ חִנּוּגָה
וְיִסְרֹף אֶת־וְיִבְרַכְתָּ וְיִמְרֵי מִרְשָׁה
וְיִסְרֹף עֲקֵד עֵינָי (ח) כֵּן בָּתֵּן אֶת־הַמִּצְוָה
וְעֵדֶךָ פִּסּוֹס עֵינָי (ח) [ווע"ע
צִבְרוֹת :: דִּרְמֵי מִרְשָׁה]
(ט) וְיִסְרֹף מִרְשָׁה צִיִּם מִדֶּה
אֶת־קִשָּׁה

תורה אור השלם

וְכִי תִגְשׁוּן עוֹר לְזֹבֶחַ אֵין
רָע וְכִי תִגְשׁוּ פֶסֶחַ וְחֹלֶה
אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא
לְפָנֶיךָ הַיָּרֵצֶךָ אוֹ הַיֵּשׁא
פְּנִיךָ אָמַר י' עֲבָאוֹת:

2 אֶל תָּרֵא יֵין כִּי יִתְאַדָּם כִּי
יִתֵּן בְּבוֹס עֵינָו יִתְהַלֵּךְ
בְּמִישְׁרִים: מַשְׁלִי כֵּן לֹא

גליון הש"ס

ד"ר ר' חזקיה חזקיה. לנפלים.
ע"י צבא שצב ריש תמיד
ד"ר ר' חזקיה חזקיה. לנפלים.
ממש:

מוסף רע"י

במסגרת. קול"ר בלע"ז
מסגרת שמגנין זה קונדיטור,
כמו שעשין בעלי חנויות
שטליי כמין כברה וכו אבקת
דוכל ויין ותחתיה כלי
הקונדיטור מסתגן לתוכו
(סוכה ג.) או: כלי על גבי כלי
ונותני השמרים בתוך העליון
הוא כברה והיין מסתגן
מאליו (ב"ק קס"א.).

מוסף תוספות

א. אלמא מזיג ולא מזיג
במי חי מיקרי. רמב"ן.
ג. כלומר מוסיף בו מים
להשביחו משום דבברכת
הארץ ואילך מדבר בשבח
ארץ ישראל. ריטב"א.
ד. [ועוד] אכתי כי לא
אתני נמי יכול לחזור בו אי
תקפה דמקח טעות הוא.
מוס' ב"מ סד.

(א) ז"ל אחמי אינו רשאי לקדש עליו. (ב) אחוי ז"ל דקיי"ל כר' נחמיה דליכא למיחש משום גילוי.